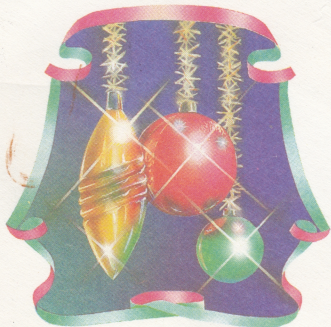

250

С Новым годом!

N195

Куда г. Киев

Редакция газеты
Сільські Вісті

Кому Редактору

Индекс предприятия связи

и адрес отправителя

285700

г. Надворная

Ивано-Франковская обл.

Октябрьская 6 кв 3

Девкина Мария Ивановна

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Шановні товариші! 8 на 9 грудня я верталася з Києва в Надвірну Івано-Франківської обл. Певсь ранком передавали звернення Вашої газети до всіх хто щось знає про голод 1933-1934 рр на Україні з проханням повідомити Вашу газету. Сама я цього звернення не чула, але товариші по вулиці сказали мені про це звернення і попросили мене повідомити Вас. Осв з цього приводу я пишу Вам листа.

В 1933-1934 роках я проживала в селі Коломак Харківської обл. Мешкала ми при школі, тата, як мати працювала в школі. Голод в нашому селі був дуже великий, киможт-во було побачити ніде ні котра ні пса так, як їх з'їли люди. Діти і навіть дорослі із стравків і ріжок вишукували раковини, як їх назвати не знаю - мають вони вигляд вареника, зверху із двох половинок поже подібних до перламуту, а в середині щось подібне до студенюю. Ці раковини видали в солоній кляйці так вони розкривалися і середину ми і інші люди з'їдали. Голод був надзвичайно сильний дійшло аж до голоїдства не тільки дітей, а і дорослих. Через це дітей змушені батьки були примати

під замком. Одного разу мама мене і меншу сестру
закрила на замок і десь пішла. Пройшов якийсь час
і почулося слабе голосіння жінки. Я і сестра ки-
нулись до вікна і побачили так, що і тепер ще
бере снах як загаду про це. На дорозі гетьверо
ліміціонерів вели голубика, на його місці був повішений
кістяк людини разом із м'ясом. Спереду він сягав
десь до грудних знамен, а зі спини до пояса
/ речити навне всімши зістн / . Поряд бігла жінка
із башмаками в руці і спірашно голосила.
Скільки так продовжувалось я вже гаразд не
пам'ятаю, та пройшов якийсь час і раптом в
магазинах з'явилась маса хліба. Люди накиннулись
на нього без міри, після того багато падали
мертвими на дорогу так, що трупи підбирали
підводами. Як біла всього пережитого під новий
1934 рік матиуся померла. Я і менша сестричка
поїхали до дитбудинку в місті Валки Харківської
обл. Навне голод ще продовжувався, бо пам'ятаю

що жми в проголодь. Сун був такий рідкий, що
бадан жас картопляні м залушка в нвому попалася.
Багато дівчаток в тому місці і я пошми собі
із шматочків маленькі тарбинки і прив'язували цю
тарбинку собі під платтячка. Обсосували картопляні
і залушки і ховали в ці тарбинки. І якиме була трагедія
нам хтось із хлопчиків віднімали ці тарбинки
з тими кусочками. З цього дитячого будинку ми
з сестрою декілька раз втікали, напевне через це нас
перевели в патронат колгоспу "Львирдні шлях" згодом
переіменованій в колгосп ім "Орджонікідзе" де я і вихо-
вувалася до 1941р. в селі Коломак Харківської обл.
Смадалось враження що голод був зроблений так як
він рантиво виши і так же рантиво зв'язилось
багато хліба, а можливо і не зовсім так адже мені
тоді було всього 9+10 років.

Ось і все із вражень моїх про голод 1933-1934рр.
Напевне цього і буде досить.

Учасниця Великої Вітчизняної Війни.

с 22 липня 1941 по 23 серпня 1945 року.

Ось і все. Якщо це ось Вас зацікавить шийтв.
Відповім. Вибачте за помилки.

З повагою Девкіна Марія Іванівна

285700
м. Надвірна, Івано-Франківська обл.

вул. Жовтнєва 6 кв 3